

Mùa thu dịu dàng

ISSN: 2734-9195 08:05 27/09/2026

Thu không chỉ là một mùa trong năm, mà đã trở thành miền ký ức khó phai. Yêu mùa thu chính là yêu cái nét duyên dáng, dịu dàng rất đỗi tự nhiên của đất trời và của chính lòng người.

Mùa thu, đất trời trở nên dịu dàng, bền lễn như thiếu nữ đang yêu. Sự dịu dàng ấy trước hết được dệt nên từ những làn gió heo may đánh thức không gian vào buổi sớm mai. Gió thu không mang cái buốt giá như mùa đông, cũng chẳng mang hơi nóng như mùa hạ. Gió chỉ nhè nhẹ, đủ để người ta mặc thêm chiếc áo khoác mỏng khi bước ra đường.

Sớm thu, hơi sương như một tấm khăn voan phủ lên vạn vật, khiến cảnh sắc mơ màng tựa bức tranh thủy mặc. Ở miền quê, hơi sương bàng lẳng trên cánh đồng, mặt sông, mái nhà... làm cho xóm làng thêm yên bình, thân thuộc.

Khi sương tan, nắng bắt đầu rót xuống, mang theo sắc thái rất riêng. Đó là màu vàng hanh hao, không chói chang mà vô cùng tình tứ. Những vệt nắng xiên qua từng kẽ lá, nhảy nhót tinh nghịch trên những con đường trải đầy lá rụng. Ánh nắng vừa đủ để xoa dịu lòng người, khơi dậy những xúc cảm an yên.

Nhiều người thích ngắm những vệt nắng thu đậu bên khung cửa sổ và tự thưởng cho bản thân một tách trà hay một ly cà phê, ngồi thả hồn theo tiếng nhạc Trịnh mà không quá vội vã với những lo toan thường nhật.



Hình minh họa. Nguồn: Internet

Trên các con phố, những gánh hoa cúc vàng như gom góp tất cả nắng thu. Những người gánh hoa chậm rãi bước đi, như đang gánh cả mùa thu qua từng lối nhỏ của cuộc đời, dệt nên những mảng màu yên bình giữa lòng thành phố. Thu mang theo cả hương cốm mới, thức quà quê mộc mạc, thanh nhã được gói cẩn thận trong lá sen tươi. Vị dẻo bùi, ngọt hậu của cốm hòa quyện với hương thơm thanh khiết của lá sen, tạo nên một thức quà khó quên. Đâu đó, hoa sữa đưa hương theo gió, len lỏi vào từng ngõ hẻm. Dẫu có người e ngại cái hương nồng nàn, nhưng nó vẫn là một mùi hương không thể thiếu của mùa thu.

Có lẽ, điều làm nên sự dịu dàng lớn nhất của mùa thu chính là sự giao hòa với tâm hồn mỗi người. Thu là mùa để yêu thương, để nhìn lại chính mình. Dưới bầu trời thu trong xanh, người ta dễ dàng bắt gặp những ánh mắt xa xăm dõi theo chiếc lá vàng đang từ từ lìa cành, xoay mấy vòng lẳng lặng rồi nhẹ nhàng chạm đất. Bước chân mỗi người thông thả, lòng người bớt đi những chông chênh, muộn phiền, nhường chỗ cho sự bao dung, thanh thản.

Năm nào cũng vậy, mùa thu đến rồi đi theo một quy luật bất biến của thời gian. Thế nhưng, mỗi lần thu sang, lòng người vẫn không khỏi bồi hồi, xao xuyến trước những rung động quen thuộc. Thu không chỉ là một mùa trong năm, mà đã trở thành miền ký ức khó phai.

Yêu mùa thu chính là yêu cái nét duyên dáng, dịu dàng rất đỗi tự nhiên của đất trời và của chính lòng người.

Tác giả: **Trà Bình**